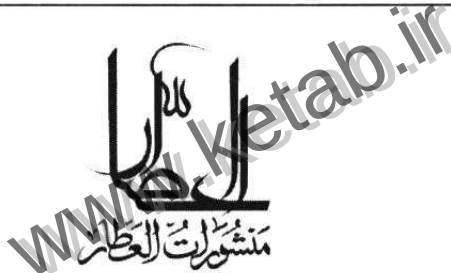

سیری مختصر در
قواعد دستور زبان اسناد تاریخی فلات ایران زمین

دکتر امیرعلی نثارنوبختی

سرشناسه	: نثار نوبری، امیرعلی، ۱۳۵۰ -
عنوان و نام پدیدآور	: سیری مختصر در قواعد دستور زبان اسناد تاریخی فلات ایران زمین / مؤلف امیرعلی نثارنوبری.
مشخصات نشر	: قم: انتشارات العطار، ۱۴۰۰.
مشخصات ظاهری	: ۲۰۰ ص: جدول.
شابک	: ۵۵۰۰۰۰ ریال 3-80-622-978:
وضعیت فهرست نویسی	: فیپا
یادداشت	: کتابنامه.
موضوع	: زبان های باستانی -- ایران -- دستور
موضوع	: Extinct languages -- Iran -- Grammar
رده بندی کنگره	: ۵۶PIR
رده بندی دیویی	: ۰۰۹/۰۴۴
شماره کتابشناسی ملی	: ۷۶۲۳۸۶۸
وضعیت رکورد	: فیپا

سیری مختصر در
قواعد دستور زبان اسناد تاریخی فلات ایران زمین
دکتر امیرعلی نثارنوبری

ناشر: العطار

چاپ اول: ۱۴۰۰

قطع: وزیری ۲۰۰ صفحه

شمارگان: ۵۰۰ نسخه

شابک: ۳ - ۸۰ - ۷۶۲۶ - ۶۲۲ - ۹۷۸

۵۵۱

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تقدیم به همو که علنی بالقلم

فهرست:

۵.....	مقدمه جناب آقای دکتر محمد زاده صدیق
۱۷.....	دیباچه
۱۹.....	مقدمه
۲۳.....	فصل اول: زبانهای بکار رفته در نگارش اسناد تاریخی فلات ایران باستان سیر یک زبانند
۲۷.....	فصل دوم: قواعد دیاکونوف و دیگر اساتید در آوانویسی و خوانش اسناد مکتوب باستان
۶۷.....	فصل سوم: مکان فعل در جملات اسناد مکتوب ایران باستان
۷۳.....	فصل چهارم: زمان افعال در اسناد مکتوب ایران باستان، تصریف افعال
۹۱.....	فصل پنجم: صفت در اسناد مکتوب ایران باستان
۱۰۱.....	فصل ششم: حرف اضافه در اسناد مکتوب ایران باستان
۱۰۳.....	فصل هفتم: ضمائر در اسناد مکتوب ایران باستان
۱۱۷.....	فصل هشتم: افعال دو و سه فاعلی در اسناد مکتوب ایران باستان خصوصیت منحصر بفرد این اسناد
۱۲۵.....	فصل نهم: شار در آثار مکتوب ایران باستان
۱۳۱.....	فصل دهم: حرف عطف در اسناد مکتوب ایران باستان
۱۳۷.....	فصل یازدهم: باب مفاعله زبان ترکی آذربایجانی در اسناد مکتوب ایران باستان
۱۳۹.....	فصل دوازدهم: مان در اسناد مکتوب ایران باستان

فصل سیزدهم: حرف نفی نا و نه در اسناد مکتوب ایران باستان	۱۴۳
فصل چهاردهم: ترتیب صفت و موصوف و مضاف و مضاف الیه و قیود در اسناد مکتوب ایران باستان	۱۴۷
فصل پانزدهم: شعر در اسناد مکتوب ایران باستان	۱۵۱
فصل شانزدهم: بررسی دستور زبان برخی کتیه‌ها	۱۵۷
فصل هفدهم: شمارگان در اسناد مکتوب ایران باستان	۱۹۳
نتیجه	۱۹۷
فهرست منابع	۲۰۰

دیباچه:

سخن بنام نامی صاحب تمامی زمانها و زبانها آغاز می‌کنم، همو که به اذنش در جهان باقی به هر زبانی که بخواهد سخن گفته خواهد شد، باشد در روز محشر از سخن گویان باشیم چرا که برای کسانی میزان نخواهد بود، و به آن امید که فیض عفوش کلامی را که حجت رستگاری ماست، خود بر زبانمان جاری سازد.

ابناء هر قوم، وقتی شروع به سخن گفتن نمود، جملات و سیاقی را در سخن گفتن انتخاب و آنرا تکرار نمود، بدین ترتیب ادبیاتی را بکار برد که بتدریج آنرا مکتوب ساخت. با این ادبیات مکتوب به بیان وقایع تاریخی و ثبت آنها پرداخت. رفته رفته این تاریخ مکتوب، شامل علم ادبیات هم گشت. نمیدانم ادبیات بکار رفته در بیان تاریخ قدمت بیشتری دارد یا تاریخ علم ادبیات ولی آنچه به نظر تاریخ ادبیات آذربایجان یا برعکس ادبیات تاریخ آذربایجان را بوضوح روشن و پر نور می‌سازد، دستور زبان بکار رفته در کتیبه‌های ایران باستان است. بررسی این مقوله هم بررسی تاریخ آذربایجان است و هم بررسی ادبیات مرسوم در آذربایجان باستان.

در اصل زبان موهبتی الهی است. هر آنچه از کارگاه صنع الهی حاصل شود، با نظم و ترتیب بیگانه نیست و این اراده پروردگار است که چنین باشد. اصطلاحاً نظم و ترتیب خاص گفتار در هر زبان که مخصوص آن زبان است و با زبانهای دیگر متفاوت، دستور زبان می‌نامند. بررسی قواعد دستور زبان هر زبانی، بررسی نظم خاص بوجود آورنده آن زبان است و این نظم مختص هر زبانی است و بندرت زبانها در این قواعد با یکدیگر وجوه مشترک خواهند داشت هر چند نکات مشترک فراوان است. بخصوص که این زبانها از گروههای جداگانه زبانی باشند مانند تحلیلی و التصاقی و قالبی. مثلاً اینکه گرامر دو زبان که یکی التصاقی و دیگری تحلیلی است، یکسان باشند، بسیار نادر خواهد بود و شاید معجزه ای الهی باشد.